

Новий день з-за обрію встає

Розкішне волосся гарно кучерявилося навколо голови, що вона здавалася ніби в обіймах таємничої сріблястої аури. І так хотілося роздивитися власницю цього дива що пришвидшила ходу. Однак коляска настільки віддалилася, що не встигла збагнути, куди завернула. Не встигла!

Проте бажання побачити цю дівчину не залишало. Дивно? Повірте, що це правда. І яким було здивування, коли випадково зустрілися у ФСК "Повір у себе". Директор клубу Олександр Цицюра, перехопивши погляд, сказав, що це - Наталія Джеджера. Єдина дівчина - спортсменка клубу, яка наполегливо й успішно займається пауерліфтингом - видом спорту, що в більшості захоплюються чоловіки. А тут Наталя облюбувала, і то так конкретно, що робить досить вагомі заявки на авторитетні змагання. І добивається наміченого. Зарекомендувала себе тільки якнайкраще, стала гордістю й опорою. Сміливо захищає честь клубу на різноманітних змаганнях.

...Спортивний зал у Рівному, де проходив торік чемпіонат України з пауерліфтингу, завмер, коли побачив, як до підмосту тяжко підходила невеличка симпатична білявка. Усі затримали подих. Боже! Як це вона відважилася!? А вона, глянувши на тренера Олександра Фесовця, який підбадьорливо підморгнув, лягла на спину, впевнено обійняла долонями і пальцями гриф штанги і... підіймала її. Зал зааплодував: так легко сарненчанка виконала жим, показавши найкращий результат у її вазі. Наталя Джеджера стала чемпіонкою.

Звичайно, зрозуміла, що потрібні відтепер регулярні тренування, щоб триматися, як кажуть спортсмени, у формі. До всього, ще й тренер підохотив, зауваживши, що переможці ж бо мають неабиякі грошові винагороди, призи, що цим можна забезпечити собі безбідно життя. А хто дома в них опора? Наталя І хто має шанс вирватися? Теж вона Тому й взялася за вдосконалення майстерності.

З чергового чемпіонату України, що цьогоріч проходив у Дніпропетровську, додому приїхала зі сріблом. Приємною нагородою для неї стала собака - велика м'яка іграшка. Взагалі дівчина дуже любить тварин, особливо котів. Її Тіма, смугастий симпатичний котик з добрими очима, так за нею скучає, коли немає дома, що сидить біля порогу у квартирі і нетерпляче виглядає. За ним скучає і Наталя: коли приходить, Тіма не відходить, так і норочить вискочити на коліна, пригрітися під ніжними, теплими долоньками своєї господині. Адже ї тепер рідко бачить, бо має вона стільки друзів, що й не снилося.

З легким сумом пригадує час, коли їй так хотілося мати подруг, а їх не було. Хіба і що старший брат Володя заміняв друзів, бо жили в маленькій 10-метровій квартирі і мало хто з однолітків навідувався до дітей, вражених ДЦП.

Зрозуміло, Наталя безмежно любить свою матусю і брата, та інколи серце прагне поруч мати ровесницю, яка вислухала б дівочі тривоги,

зрозуміла хвилювання. Отож, тепер у неї є чимало друзів і подруг, а найнайнадійніші - Леся Боротюк, Галя Гаврало, Надя Тоюнда. Леся ось, приміром, гостювала листопадові канікули. Вона така фантазерка, придумує такі чудернацькі зачіски з хвилястого Наталчиного волосся, що замилуєшся. А "буклі" прямо неперевершені - супермодель. І мені пригадалося, що саме така "конструкція була досить популярною в 70-ті роки

Наталія цікава співбесідниця з нею легко вести розмову на будь-яку тему. А була ж... Зізнається, що до ФСК їй було навіть страшно звертати, бо дивляться всі, озираються, а це так її бентежить, а подеколи навіть дратує. "Будь-яке слово, навіть погляд так впливали, що довго не могла, як кажуть, прийти до пам'яті".

Олександр Цицюра разом з Олександром Фесовцем взялися перевиховувати" і переконливо доводити, що не повинна звертати увагу на сторонніх, а зайнятися спортом, зосередити зусилля на заняттях, спеціальній підготовці. Адже люди є різні, а серед них деякі молоді юнаки та дівчата, досить агресивні через життєві негаразди, економічну кризу, безробіття...

Мало-помалу дівчина відходи й нині жалкує, що раніше «замикалася» залишаючись наодинці зі своїми думками, проблемами. Як-от, скажімо, після закінчення 4 класів Костопільської школи-інтернату байдужість і страх перед майбутнім настільки скували, що не думала далі вчитися. Та коли почула першOVERесневий дзвоник, побачила, як учні з квітами-поспішають до СШ № 2, стрепенулася. Поспішила і собі, долаючи біль і печаль. Оце ходіння по кабінетах різонуло ножем по серцю... Як же їй? Спочатку, правда, у школі вирішили, що 5 клас, в якому вчиться, буде "сидіти" в одному місці, й туди ходитимуть учителі.

Однак не так сталося, як гадалося. Й Наталя змушена була розпрощатися з школою. Натомість згодом зачастили вчителі з НСШ № 6. А тут почула про ФСК, про людину доброї і щедрої душі, яка теж пережила немало через тяжку травму... Отож, Олександр Цицюра і переконав, що їй треба змінити оточення, знайти нове спілкування.

Старші наставники з фізкультурно-спортивного клубу "Повір у себе" наче покликані працювати з такими дітьми, підлітками. У них стільки такту, уміння переконувати і підтримувати, що кожен, хто сюди завітає, спочатку зачастить, а потім і стає "своїм", як Наталя. Знаходять заняття до душі, що розкриває здібності й нахили. І в тому, що ФСК став центром виховання підростаючої юні міста, чимала заслуга обох Олександрів. У членів клубу серед постійних гостей - ровесники із Кузнецовська, Костополя, Рівного, Острога. На нещодавніх сьомих спортивних особисто-командних іграх Рівненщини, що проходили в Острозі, сарненці, як відомо, вибороли I місце. Серед призерів тут і Наталя Джеджеря. Тож хай і надалі їй щастить на спортивній арені і посміхнеться щастя в долі, бо новий день з-за обр'ю встає, а іменитій юнці виповнюється цими днями тільки 18...

Раїса БРИЧКОВА.